

licul

Humor și satiră

CC-0 Cluj / Central Library Cluj

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiăcărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Lui C. A. Rosetti.

Ceea-ce muritorilor n'a succes: „A te face se'ți închiși, în activitatea ta, un ochiș”, a succes morții, care lin și-a închis amândoi ochii!

Dormi hodinit mare patriot! Tu mórtea ai călcat! Tu la Români ai deschis ochii, cari vădënd ce tu le-ai arëtat, preste umăr se vor uita la mórte, și superbi îi vor țice: Nu te cunosc!

Calicul.

Bolond Miska scribe Calicului.

Motto: Láttáttuk szemtükkel
mik vagy muk. —

<p> Mult zsele și bánalom Jesztye la inyima mnyeu Gyekind oláhşágu reu Fácse átitá bántalom Lá jeszt tzará lui szent kráj Și strigá lá lume váj, Ke noj domnyi și sztepunyi Vre se fácse magyarság Gyelá totz oláhrumunyi Ká sze vegye și sztreinyi Ke aijics lá magyarhon Numáj vungur jesztje domn. Și acelá proszt ujság Ce tipori oláhşág Lá Brassó și la Szibij Și portzi la multye mnyij Szpunye atáta házugság Deszpre nemeş magyarság. Kregye Kályik barátom Asztá máre bántalom! Noj vrut fácse la voj binye Kind pusz szusz lá Kluzs sze tzinye Unu nagy gyülekezet Și fácse értekezet Sze fácsem testvériség Și ku voj egyenlőség Sze dá la voj libertátye Dupe vungurészkd dreptátye Și sze primi nyámu voszt La dicső nemzetu noszt, Ká lá jeszt magyarország Sze fi unu boldogság, </p>	<p> Kum nu fi numaj in ráj Ungye nuj; nekáz si báj, Ungye Ádám ösapánk Getyi și lá voj on ráng Ká la magyar hazafi Káre styie bicsuli Pe marj domnyi gye lá noi Ce szkosz tzará lá nyevoj Și feku frátz fericsit Voj, cse nu árdelmelit. Oh cse háládatlanság Rétá vosztu oláhşág, Jesztá nuji bántalom — Szpunye Kálik barátom? Kind noj vre sze fácse binye, Voj fácse la noi ruşinye Și halmozi ku szuszpinye. Oláh papok márj rumunyi Fácse lá voj totz nyebunyi Ke szpunye sze nu szkultá Gye porunká cse noi dá Ká se primi lyimbá noszt Ke á vostu jesztye proszt. Nu potye fi boldogság Lá mare magyarország, Gye nu totz bészédui Limbá gyela Unguri. — Cse vre voj ku rumunyjie Aicsá lá Ungárije! Cse vre Naszod-Besztercze Gye se pringye in kelepce! Kind noj kinali cu binye Și jei fácse gye ruşinye </p>
---	--

Pe Vunguri buny sztepunyi Áldomásu de fretzinyi
 Cse vre binye la rumunyi, Sze reminyé noi sztepinyi,
 Și lá rumunyi și la szász Voj fi szluga lá vungur
 Cse fák roş la noszt obráz? Sze remunye szász szingur,
 Nu styi jėj ke gye vre noj Ke apoi dáke jél szporija,
 Potz fácse lá jėj nyevoj Venyi și ku noj poká; —
 Și pe csėj gyelá Szibij Numáj voj sze fi ku noj,
 Dáke vre potz csitalui. Ápoi nu máj fi nyevoj,
 Lá jészt tzará vungurjászke Csi fi numáj boldogság,
 Numáj lyímbá mágyorjászke Pesztye tot magyarvilág.
 Pótye fi lá hivatal Gye dá voj muná ku noj,
 Și la totz cse kintá in kar, Noj dá dreptu și lá voj
 Și tot csine nu votzá Sze putye și voj tréji
 Limbá noszt, zo reu umblá: Dupe cum ungur voji.
 Hivatal nu ocupá Ászta jesztye hoterit
 Și barátság nu áflá Gyelá Kluzsu csél vesztyit.
 Nicsi bányi nu kepetá La Kluzs foszt máre gyülés
 Și noj dín tzará lungá. — Gyelá mult ungur álész
 Dáke nu tzinye ku noj Si jéi binye gandulit
 Pe totz bogá lá nyevoj Ke pe minye bizuit
 Ká sze vegye totu rumun Ká sze fácse kísértés
 Ke vungur jesztje sztépun Si ku voj un békülés. —
 Și jél jesztye domn lá tot Pentru ácselá jubit frátye
 Káre jesztye in tzará proszt. Szkria tzije inke on kártye,
 Csinye fák la noj nekáz, Barátságoş felhivás,
 Noj nu dám lá jėj regász, Sze fácsem állapodás
 Ke lá noj jesztye putyere Sze kepetá și voj mintye
 Gyela tótye minisztere Sze fi kum foszt máj naintye;
 Și putyé bintatui Noj sze fi domnyi lá voj
 Pe totz dáke noi voji. — Si voj sze fi szluzsi lá noj.
 Pentru acséla fratye bun Sze vorbi voj vungurestye
 Vrém sze pokem ku rumun Ke noj nu styi rumunyestye,
 Dáre nu cum voji voj Noi laszám ké sze treitz
 Csi cum parancsolí noj; Numáj voj, unguri sze fitz.
 Sze fácsem állapodás Boldogság nu pótye fi
 Și sze bem on áldomás Ungye doue limbi vorbi,

Jesztye máre nehezség
 Ungye nu je nyelvégység
 Limbá noszt csél unгурésztk
 Jesztye limbá inzserésztk;
 In ajészt limbá vorbit
 Și Dumeezo szusz lá ráj
 Kinp ku Ádám beszedeuit,
 Și szpusz ke fie mult báj
 Pentru káre nu voji
 Magyarul beszeduji. —
 Véz dára fratye Kalik
 Jo styi ke tu jeszty vonik
 Și potz befolyásołni
 Ká rumunyi sze primi
 Ku tozt limbá vungurjászke
 Și tzára noszt sze inflorjánke.
 Nu putye fi on nemzet máre,
 Káre máj mult limbá áre,
 Nics nu jesztye békeség,
 Ungye jesztye nyelvtöbbség
 Și fi on tehér komun
 Dáke voji și romun
 Ká limbá luj sze trejászke
 Lá ajészt tzára unгурjászke.
 Dáke voj pe limbá noszt
 Primi totzi lá szinu voszt
 Și noi fácsse frätz lá voj
 Și bogám tot la nyevoj,
 Și dám lá voj gye munkare
 Numai nu fă szuperare;
 Vezi frátýe ke lá tisztyie
 Skria tozt pe ungurje,
 Hivatalnok nu pre jesztye,
 Káre nu styi unğurestye,

Și tot omul jesztye proszt
 Káre nu styie gye roszt
 Limbá luj Szent István Kráj,
 Și fácsse lá tzára báj.
 Szpunye dáre lá rumuny
 Sze nu fie jéj nyebuny;
 Sze primi á nostru lyimbe
 Și sze nu maj fácsse szkirbe
 Ke noj nu ingadui
 Pinye nu beszedu
 Tot rumunu unğuresztye
 Kum lezsea poruncsulestye
 Și kum unğuru poftyestye,
 Káre tzára sztepunestye.
 Dáke voj fi totzi mágyárj
 Noj fácssem lá voj domny mári
 Și dám la voj tozt tyisztyie
 Dáke tozt vorbi și szkrije
 Ungurestye ká și noj.
 De mégiș ketre nápoj
 Trebe se reminye voj,
 Și dáke fretzi ku noj. —
 Jesztye vrut sze szkrije tzie
 Bunumnyo frátýe Kálík
 Sze eszközlí tu fretzije,
 Pene kind vesző hajlik,
 Ke dáke noj szuperá
 Ku rumuny muna nu dá,
 Ke voj tot trebe sze fi
 Unguri, dáke noj voji,
 Maj binye pe tozt morim
 Gye kit sze nu biruim,
 Și remun ál teu fertátýe
 Dupe vungurésztk dreptátýe.

B. Miska.

(A kolozsvári kultúregylet megbízottja.)

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Hop și țup pe-acesta plaiu Jăcă bine și-ți petrece
C'a venit luna lui maiu, Și pe Preda mil întrece!

Întornă-te rotogol
Ca părintele Socol!
Hop Marcule, nu te da
Să te întracă Preda
A Petrilei capelan,
Jăcă Marcule golan!

Jăcă ca și-n Petroșeni
Preotul din Livezeni,

Sus Mărcuțule ușor
Ca porintele Socol
Când juca jidancele
De-și spintecau hainele!

Fii Mărcuț mai moderat
Nu ca Socol fulgerat
Că jocul din sém'afară
Face popii de ocară.

- De-i juca de nu-i juca
 Marcule pe Laura,
 Cel pucin mi-o stringe-n brață
 Că esci holteiū cu musteță!
- Apoi dómna Laura
 Învețată-i cam așa:
 Șe jóce și se-și petrécă
 Cu voinici bunī și de trébă.
- Ié-o Marcule la joc
 Si-o stringe preste mijloc
 Și mi-o nvërte, étă-ți đic
 Ca dumnia-ei pe Radic!
- Că dumnia ei, drept se-ți spun
 Are un bărbat pré bun,
 Numai cât el, vai de el!
 Póte cânta frumușel.
- Decât ca a mea muiere
 Mai bine prin lume-a cere;
 Decât ca mine 'nsurat,
 Mai bine-a cerși prin sat.
- Hop Mărcuț fără 'ncetare
 Că popa din Șura mare
 În antea altariului
 Nu slujesce Domnului.
- Nu, ci stând tare pontiș,
 Fiind că-l chiamă Opriș
 Află lucru mai consult
 Sě róge pe cel cornut.
- Pe la 2 februar
 După vechiul calendar
 Pe poporu-ngenunchiat
 El momonului l'a dat.
- Atunci a cântat mereu:
 Iè drace poporul meu
 Ér tótă averea lui
 Sě fie a preotului!
- Drept aceea, mă Marcule,
 Pe Opriș și alte multe
 Dăle și tu dracului
 De dragul poporului!
- Hop Mărcuț fără prihană
 Ca popa cel din Poiană
 Ce se chiamă Mâneguț...
 Jócă Marcule descult!
- Că Mâneguț cel cu minte
 Ié canonul înainte
 Și cunună pentru bani
 Ori ce soiu de șarlatani.
- D. e. o muiere
 Pentru a banilor plăcere
 Cunună de două ori
 Cu doi junī ca două flori.
- Și'n Sibiu, la consistor
 Tóte scrisorile mor
 Prin cari a fost acusat
 Acel popă prea stimat.
- Mai jócă Mărcuț nițel
 Că prinserăm un vițel
 Mare, mândru și voinic
 Ce-i botezat „popa spic“!
- El este drept credincios
 Și-și ține lucru de jos
 Se-l întrécă vrun Marlin,
 Mai ales decă bé vin.

Și-l chiamă, de nu greșesc,
 Popa Candit Candinesc
 Din Șiardorf – in Valea Buii –
 Unde 'ntercă dracul puii.

El, in Vinerea cea sacă,
 Ca pe Kleberg se-l întrcă,
 Sugrumă pe-al seu cumnat
 Spovedit, cuminecat.

Dar hoțul de păgubaș
 N'a murit, că e potcaș,
 Ci înviind a pîrit
 Pe părințele Candit.

Apoi ce socoți fertate,
 Mai e-n lume direptate
 Când sugrumi pe cineva
 Și dracul tot nu-l mai ié??

Hop Mărcuț cu pintenii,
 Mai lasă-ne preoții
 Până-n luna lui Iuni,
 Hop! jócă și pe alții.

Hop, sucesoți piciorul
 Ca și Pop secretariul
 Și ca Cirlea bogatul
 Și ca Coșer tîrtanul!

Hop! că această troiță
 De-o fire și de-o credință
 Vrednică-i se o cunoască
 Ori ce ființă românescă.

Ei sunt ómeni generoși
 Și-ar fi bunî din lume scoși
 Orî de-ar fi se mai rămâie
 Se mi-î dați p'o lună miie.

Întro lună, eu me leg
 Că din cest trifoiu întreg
 Se scot dracii 'ncornurați,
 Ce 's în denșii încuibăți.

Nițel maslu, câte-o rugă,
 Câte-o jórdă de corn lungă
 Și strictă esaminare
 Și 'ntrebări la fiecare:

Cine ești tu? cum te chiamă?
 Cine ție ț'a fost mamă?
 Cum chiama pe tatăl têu?
 Bre! respunde fétul meu!

Cine te a portat în scólă?
 Cine tea crescut la scólă?
 Cine ți-a dat acest nume?
 Cine drept a viia-n lume?

Décă aceste 'ntrebări
 Și pe atâtea esplicări
 Lie-or percurge intr'o lună...
 Atunci am speranță bună!

Am speranța că au lege
 Și se pot încă corege;
 La din contră ... cesti tri frați
 Ar fi buni în ciurdă dați
 Cu alți mai mulți renegați.

Dr. Audacs.

Chiuituri d'ale țărenilor la joc!

Mândro mândruța mea
 Mumăta-i muiere rea,
 Că umblă prin arătură
 Și cótă fermecătură;
 Se mă fermece pe mine,
 Se mă las mândro de tine,
 Dar' eu atunci m'oi lăsa
 Când va crește cucuta
 La fereasta maică-ta

Mândro naltă cât casa;
 Când va face jugul mere
 Și proțapul porumbele.

* * *

Hai mândro până la pörtă
 Nu dormi durmirea-i mörtă,
 Hai și mă slobozi în casă,
 C'afară plouă de varsă.

Eu n'am nimic de cerut
Numai apă de beut
Și gura se ți-o sărut!

* * *

Copiliță dintre munți
Unde-or fi ómeni mai mulți
Tu la min' se nu te uiți;
Unde-or fi mai puținei
Uită-te în ochii mei
De vești poți trăi cu ei.

* * *

Cucule cu pene verzi
Ce cânti vara prin ogrădi,
Ori mândrele vrei se vești?
De-i vedea pe mândra mea,
Se nu-i spui vro veste rea!

* * *

Bădițul cu mândre multe,
Până umblă pe la tóte
I se face miază noapte,
Până vine și la mine
I se face ziua bine.

* * *

Dragostile de nevastă
Te uscă de te fac iască,
Te bagă-n bóla cânescă;
Dragostile nevestești
Te bagă și prin ferești
Și te scot pe und' te pot.

* * *

Spune-mi bade când te duci,
Se ți dau două mere dulci,
Unde-i ședea se le mândi;
Se ți aduci bade aminte
De acele dulci cuvinte
Cu cari tu m'ai scos din minte.

* * *

Când treci bade pe la noi,
Nu te uita drept în curte,
Că eu am dușmane multe.
Câte șed din jos de mine
Tóte nu'mi voiesc mii bine,
Că-ci de ies cu iea négră
'Mi dic că 's nevastă slabă;
Și de ies cu iea albă,
Dic că-mi este lumea dragă;
Dar' eu bade-ori cum mă'nbrac
La toți voinicii le plac!

* * *

Eu iubesc, tata iubește
Casa ni se pustiește;
De n'ar iubi tatăl meu,
N'ar cădea casa-n părau!

* * *

Rele zile-am ajuns Dómne
Că fetele tóte 's dómne
Cu sugne și cu barșone,
Părinții le mor de fómne;
Tótă muta-i cu peuni
Mălaiu-i cu doi zloți buni!

* * *

Cine-și teme muierea,
Facă-și gard pe lângă ea,
Că și eu mi-o am temut,
Ș'am plătit de mi-a făcut.

* * *

Cine-i tinăr și iubește
La ce drac se spovedește;
Și io-s tinăr și iubesc
Dar' eu nu mă spovedesc,
Póte chiar la preoteasă
Când popa e dus d'acasă!

* * *

Urzică Scandalografescu.

Decând Sfântul Duch se ocupă cu luminarea sfinților părinți ai sinódelor noastre gr. or., încă neci-odată nu s'a reîntors așa de ostenit în ceriū, ca dela sinódele din metropolia marelui Miron ținute estan.

Ușor a isprăvit Duchul Sfânt cu luminarea sfinților părinți la sinodul din Arad, pentru-că Rotariu, estan, nu se afla în sinod.

În Caransebeș, pentru d'a lumina pe sfinții părinți, nu se recere atâta osteneală; ș'apoi, a lumina pe Mufti-Pașa, asta o știè Duchul Sfânt demult, că: „Da ist Hopfen und Malz verloren“, sau pe românește: Mopperli perduto!

La sinodul archidiecesan din Sibiiu însă, când Duchul Sfânt s'a văduț între sfinți părinți ca Zacharie, Voilean, Trombitaș, Hilarion, Patița, Anania Moldovan etc., înainte d'ași începe opera luminării, și-a făcut cruce, apoi și-a resfrânt mânecile, și, când era gata, îi curgeau sudorile, ca bobul pe obraz la vale.

Ce e drept, Duchul Sfânt și-a dat totă silința, ca se lumineze și pe acești deputați sinodali, dar' întorcându-se obosit în ceriū, s'a jurat înaintea lui Dumnezeu Tatăl și Fiul, că, dacă în archidieceasa marelui Miron, se mai aleg deputați sinodali atât de negrii, el, se-i trimită pe toți executorii de dare ai lui Szapáry pe cap, nu se mai pogorâ, ca se-i lumineze.

Eu înțeleg abnegațiunea Duchului Sfânt d'a mai lumina sinódele noastre gr. or., în cari deputații se prezentează cu întunecimea egipteană în obraz. Ba se póte, că Duchul Sfânt, la pogorirea sa preste sinódele noastre din estan, a observat concurența societăților de maghiarisare, cari 'și dau totă silința, d'a lua ori-ce luminare, pentru întreagă Ungaria, în arêndă.

Ce nu'mi vine mie la socoteală, e efectul diferit, pe care Duchul Sfânt, prin pogorirea sa asupra sinódelor noastre, a produs în acest an. Diferința acestui efect mai ușor se póte înțelege din cuvântările, cu cari președinții naturali ai sinódelor noastre și-au deschis sinódele.

Precând exelenția sa metropolitul Miron, luminat de Duchul Sfânt, a deschis sinodul archidiececan prin o cuvântare grăită din inimă, preasânția sa episcopul Mețian dela Arad, luminat tot de acel Duch Sfânt, și-a deschis sinodul vorbind din carte.

Metropolitul Miron, cu provocare la principiile cardinali ale evangheliei: „Credință, iubire și speranță“, a vorbit de viitoriul biserecei, care și întemeiază existența sa pe aceste principii. Din contră episcopul Mețian dela Arad, basat pe principiul: „Lauda de sine nu mirósă a tãmâiă“, a vorbit despre trecutul biserecei întemeiate pe ziduri create din sudórea încărămidată a credincioșilor.

Metropolitul Miron în cuvântarea sa de deschidere, din cele trei principii evanghelice: „Credință, iubire și speranță“, a întonat iubirea c'o voce atât de ostentativ elegică, încât mulți din sfinții părinți sinodali se așteptau la o disertațiune despre: „Ars amandi“ a lui Ovid. Episcopul Ioan dela Arad, din contră, exprimând în cuvântarea sa de deschidere cuvintele: „Deci cine este fiu adevărat al bisericii și națiunii noastre, acela se vină se lucre cu noi alături; ér încât cineva n'ar putea lucra împreună cu noi, cel puțin se nu ne împedece și se nu fie contra noastră“, cugetai că auți pe Papa Gregor al VII-lea, care odinióră a trăsmit cu fulgerul excomunicațiunii în toți cei-ce nu voiau se creadă în: „Sic volo sic jubeo“ al locțiitoriului lui Christos pe pământ!

Nu cunoșc intențiunea Duchului Sfânt, care, coborîndu-se preste sinódele noastre spre a le lumina, a făcut pe exelenția sa metropolitul Miron se vorbească, deschidênd sinodul, despre viitoriũ, și pe episcopul Mețian dela Arad despre trecut. Metropolitul Miron putea vorbi, de nu cu mai mult, totuși cu asemenea succes, ca și Înapoimergătoriul Ioan dela Arad, despre trecutul seu de 10 ani. Și exelenția sa metropolitul Miron a zidit decând pórtă suprema mitră hierarchică în beserica gr. or. din Austro-Tiszaiana. Cine a trecut prin Sibiiu, Josefstadt, Schevisgasse, n'a putut trece cu vederea turnul cel măreț, pe sub care exelenția sa se póte sui în podul reședinței de vară, fără ca ómenii de pe stradă se'l vadă. Dealul cel cu patru unghiuri din grădina metropolitană, de pe care exelenția sa cu ușurătate póte observa nunumai frumsetile Sibiiului, cari trec cătră Erlenpromenad, dar' póte vedea până la Blaj ori-ce pericol confessional, care

s'ar putea pregăti biserecei gr. or. din partea celibilor necamilavcați, sau mai bine ȃis, a honveȃilor papali, tot atăt de însemnat, ca și pomposul seminariu al Înapoimergetoriului Ioan dela Arad? Nu s'a cumpărat casa lui Bechnitz, acel măreț castel al cloțanilor din Sibiiu, în trecutul activității de 10 ani al metropolitului Miron, pentru archidieceasă?

Dar ce o se-i faci, și Duchul Sfânt pogorîndu-se din ceriuri spre a lumina sinódele nóstre, se aseamănă cu semênța din scriptură: Pe cum cade, pe peatră sau pe pămênt roditor, așa și produce. În Arad semênța a cădut pe peatră și a produs zidiri; în Sibiiu a cădut pe pămênt roditor, și a produs — ómeni!

De aceea, eu în adresa votată de sinodul aradan, ca resunet la mesagiul de tron al Înapoimergetoriului Ioan, sau mai bine ȃis, în magazinul frazeologic al lui Babeș, aflu mai multă recunoștință a meritelor metropolitului Miron, decât ale Înapoimergetoriului Ioan. Când Babeș Fraseologul, în tóte faptele Înapoimergetoriului Ioan, nu vede altceva decât niște mijlóce, ér nu scopul suprem al omului spre cultura religiósă, atunci întreb eu: Ce folos de mijlóce și de scop, dacă exelenția sa metropolit Miron nu s'ar fi îngrijit cu atâta bunăvoință, ca se avem și ómeni.

Privitor la Caranșebeș, cuvêntarea, cu care Drăguța și-a deschis sinodul din estan, nu exprimă neci un efect al luminării Duchului Sfânt.

Acéstă împrejurare eu nu mi-o pot esplica în alt mod, decât că Duchul Sfânt mai întâiu a luminat pe cei din Arad, a venit apoi la Sibiiu, ér aici consumându'si tótă lumina, cei din Caranșebeș au rămas într'un întunec,

pe care nunumai ȕiarele n3stre de ȕi, dar' neci Luminătorul nu l'a putut străbate.

Ce înfluiŃă a avut pogorirea Duchului Sfânt în Dummecca necredinciosului Toma asupra deputaȕilor sinodali, asta uşor se p3te deduce din desbaterile diferitelor n3stre sinode publicate în alte ȕiare. Œi dacă în biserica n3stră, ȕupă părerea strēmoşului Adam dela Timiş3ra, Opriş s'a trimis la sinodul din Arad în locul lui Rotariu, simplu din acel motiv: „Ca se mai mănânce Œi alȕii vro c3dă de miel la masa episcopescă“ iar Œtiut fiind, că deputaȕii sinodali archidieceşani, la masa metropolitului Miron, se tractează cu c3de de porc sălbatic, atunci eu nu mai am lipsă a interpreta efectul luminării Duchului Sfânt asupra unor deputaȕi, cari privesc supremul postulat alu progressului nostru constitutional bisericesc, în umplerea stomachului cu c3de de miel, sau cu c3de de porc sălbatic

Ce dă Drăguȕa deputaȕilor sei de mănăcare, asta pân'acum neci unui gastrolog nu i-a succes a constata. Altcum sinodele din Caransebeş durează atât de scurt, încât celui mai zelos adorator al constituȕiunii n3stre bisericeşti, nu-i rămâne destul timp spre a se sătura la masa episcopescă pentru binele bisericesc.

De aceea, neci unui gastrolog de val3rea canonică a strēmoşului Adam dela Timiş3ra, nu i-a succes a constata ce dă Drăguȕa deputaȕilor sinodali de mănăcare, de se grăbesc aşa, ca, dup'o activitate de abia 2—3 ȕile, se părăsescă Caransebeşul.

Mie cel puȕin, vȕdēnd eu rapiditatea, cu care deputaȕii sinodelor din Caransebeş Œi isprăvesc agendele, 'mi vine se cred, că Drăguȕa Œi tractează deputaȕii cu paşti țigăneşti.

Se pôte altcum, că deputații sinodului din Caransebeș chiar și din acel motiv se grăbesc a rezolva agendele sinodali c'o iuțală electrică, ca lui Mufti-Pașa se nu-i succedă a crea în sinod o partidă progresistă pentru sprijinirea Drăguței. Ômenii — așa se vede — știu, că Drăguța n'are lipsă de sprijin, iar când ar fi avisat la sprijinul lu Mufti-Pașa, ca conducătoriul partidei progresiștilor, s'ar pomeni numai, că-i cântă: „Vecinica lui pomenire“, ca se-i mănânce, cât mai curênd, pomana.

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Ce ȃci sôte la interpelațiunea lui Hannia din 1 Aprilie, adressată metropolitului nostru în sinodul din estan?

Pupăză: De, ce se ȳic: O glumă de prima Aprilie!

Colac: Ce glumă de prima Aprilie? Bine me, când Tribuna ar afirma „orbi et urbi“ cum ȳice Hannia, că metropolitul vostru Vancea se duce, și iȳ și pe Papa cu el, ce ai ȳice tu?

Pupăză: Cale bună!

Colac: ȳie ȳi ușor se ducă Vancea pe Papa unde și-a dus mutul iapa, că voi n'aveȳi constituȳiune-n biserică, ca noi.

Pupăză: Ei și tu creȳi, că dacă metropolitul Miron se va duce, o se ve ducă și constituȳiunea cu el? E constituȳiunea vóstră bisericéscă proprietatea lui Miron? Nu și-a fabricat el, decând vȳ e metropolit, destul bagaj „cu ochi și cu sprâncene“ cum ȳice Hannia în înterelaȳiunea sa, ca se aibă ce duce, când s'ar duce?

Colac: Se vede că tu n'ai cetit Tribuna cu destulă atenȳiune. În Tribuna se afirmă „orbi et urbi“ cum ȳice Hannia, sau pe românește: „Pentru orbii urbani“, că metropolitul Miron e hotărît a nimici constituȳiunea nóstră bisericéscă, a lua frunză-n buză și lumea-n cap, pentru-ca cu concursul lui Hannia și consorȳi, Inapoiemergȳtorul Ioan dela Arad se se urce pe scaonul metropoliei nóstre din strada Măcelarilor.

Pupăză: Lari fari, sau pe românește: Gură de petece. Tu se vede sȳte că nu cunoști programul Tribunei. Programul Tribunei e progamul țiganului, și țiganul ține cu satul, ca și ovreiu! Tribuna-i echul opiniunei publice al Românilor din țara lui Tisza-Vodă. Când opiniunea publică a Românilor din acéști țară strigă: „Măgariu“, Tribuna, după programul seu, nu póte respunde decât cu: „Măgariu domnule“!

Acum spune'mi tu mie, unde s'a manifestat în metropolia vóstră opiniunea publică, că metropolitul Miron e hotărit se vë nimicéscă constituțiunea și pe ruinile acesteia Înapoimergătoriul Ioan dela Arad se se urce la metropolie?

Colac: Slăbește-me sóțe cu programul ciocoilor dela Tribuna. A urla cu lupii, în ochii mei nu-i program. Trebuie c'a fost ceva la mijloc. Unde nu arde, acolo nu iese fum!

Pupăză: Da, la mijloc a fost sfóra, pe care ciocoi dela Tribuna au tras pe Hannia și consorți.

Colac: Vorbă se fie! De unde vine atunci nimicirea tuturor nedumeririlor, cari bântuiaă întreg sinodul archidiecesan, după-ce metropolitul Miron a respuns negativ la interpelațiunea lui Hannia? De unde s'a născut entuziasmul general în sinod, când metropolitul Miron a dechiarat, că el este cel mai mare adorator al sinodalității, și că numai cu dinamit l'ai putea ridica de pe scaonul metropolitan? Cum vine, că întreg sinodul sub conducerea Tribuniștilor s'au prezentat cu vifleimul înaintea metropolitului Miron și, sub urări de: „Se trăiască“, i-a mulțămit pentru că-i sinodalist și n'are gând de ducă? Eu 'ți spun drept — cum țice nenea Gligor — că mie însuși, după răspunsul metropolitului Miron la interpelațiunea lui Hannia, mi-a cădūt o peatră de móră de pe inimă!

Pupăză: Ce păcat, că peatra de móră cădēndu'ți de pe inimă, nu ți-a cădūt pe cap!

Colac: Și pentru ce?

Pupăză: Pentru-că sdrobot trebuie acel cap, care nu pricepe, că vifleimul făcut metropolitului Miron sub conducerea Tribuniștilor, n'a fost altceva, decât carul de triumf al doctorului Șarlatan dela Paris.

Colac: Atunci Hannia și consorți, cari încă au făcut parte din acel vifleim, încă's șarlatani!

Pupăză: Asta n'am ȃis! Dar' ce vreau se ȃic e: Hannia și consorți au jucat în acel vifleim rolul unui „Gimpel“, și neamțul ȃice: „Ein ordentlicher Gimpel sitzt zweimal auf“, sau pe românește: „Făgădaș bun bucurie prostului!“ Ciocoi delat Tribuna, ca se pescuiască-n turbure, n'au voit mai mult, decât, ca Hannia și consorți se credă încă odată în promisiunile lui Miron, pe cari, de când e metropolit, le face mereu, dar' neci-odată nu le împlinește!

Colac: Ei, și tu ai așteptat, ca metropolitul Miron se răspundă altceva la interpelațiunea lui Hannia?

Pupăză: Da! Eu am așteptat, ca metropolitul Miron se răspundă la interpelațiunea lui Hannia cu evanghelistul Ioan cap. 7 stich 33: „Încă puțin timp sânt cu voi, și apoi merg la Cel-ȃej m'antrimis!“

Colac: Ș'atunci?

Pupăză: Atunci se fi vȃduț vifleim: Întreg sinodul, de bucurie, și sărea din pele, și călugării vostrii jucau cancan până-și ieșiau cu genunchii prin reverende!

Colac: Așa se fie! Voi uniții sânteți mai bătuți la cap decât noi: Tóte le știți mai bine decât alții! Dar' ce ȃici tu la trântea la Pițigoilor din consistor?

Pupăză: Ce vorbești tu de trântea la Pițigoilor din consistor? — a Tribuniștilor vrei se ȃici!

Colac: Tot un drac! Tribuniștii între Pițigoii sânt aceea, ce's Neubauerii între Țigani!

Pupăză: Atunci la întrebarea ta 'ți răspund cu acel moș, care coborînd c'un cal încărcat cu ciubere preste o stâncă înaltă, când calul i-a căduț cu ciubere cu tot pe stâncă la vale, și și-a perduț tótă averea, a ȃis: „Paguba ca paguba, da'mi plăcù cum marsă!“

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

BCU Cluj / Geographical Library Cluj

Înțeleg broasca, care unflându-se, aspirează la rangul de bou; cine e însă deja bou, ce lipsă mai are ala de a se unfla?

* * *

Gazeta Transilvaniei, publicând telegramul din Pesta cu datul 25 Aprilie: „Viitoriul apare astăzi pentru cea din urmă oră”, exclamă: Fie-i țărîna ușoră! Eu ași mai daoge: Ca câinii se'l pótă mai ușor scóte!

* * *

Códa veacului nu mai póte fi departe. Pănacând viitoriul trece d'o moștenire rezervată tuturor celor ce se hucură de viață, „Viitoriul” ilustrisimilor din tufă a de-

venit moștenire eschisivă a Telegrafului Roman. Mai rămâne acum, ca Telegraful Roman se denumescă pe Calicul de erede universal al deficitelor sale.

* * *

Eu ași pune „Viitoriului” următorul epitaf:

Aici zace Viitoriul! Murind s'a chinuit amar ca se'și dădă spiritul, pentru-că lumea se creadă, c'a avut spirit!

La mórtea lui nime n'a vërsat lacrimi de durere, pentru-că tótă lumea știe, că chiar vermi, carii îl vor mânca, 'și strică stomachul.

* * *

Din declarațiunile lui Dr. Diaconoviciu, privitoare la mórtea „Viitoriului”, vorbește spiritul ginteii latine, pe care noi Romanii, dacă nu ne-ar fi înăscut, nu l'am înțelege. E spiritul eternității, care nu numai judecă timpurile dar' le și prevede.

Acum, când „Viitoriul” nu mai există, se prezintă Dr. Diaconoviciu ca adevăratul redactor al „viitoriului!”

„Es bildet ein Talent sich in der Stille,
„Sich ein Charakter in dem Strom der Welt.“*)

Goethe.

*) Pe românește: Lăzuți tufele, ca se vedem și pe ilustrissimi din tufă.

Cu ocașiunea conferințelor deputaților sinodului archidieceșan ținute în restaurațiunea mea, alias „Novara“, un deputat sinodal și-a uitat principiul solidarității în sala de mâncare. Acel deputat sinodal și poate primi ori-când principiul solidarității înapoi, dacă plătește un Eszterházi-Rostbraten, pe care l'a mâncat, și 8 pătrare bere de Steinbruch, pe cari le-a beut.

Tunyagyi.

* * *

Sinodul archidieceșan din estan trecând, de regulă, preste propunerile deputatului Augustin Nicoră atât de iute la ordinea zilei, încât propunătorului, adese-ori nu i-a fost posibil a și le retrage înainte de trecere, s'a întâmplat, că la mai multe propuneri li s'au rupt cõda sub călcâiele sinodului. Cõdele rupte și aflate în sala ședințelor s'au depus în cabinetul zoologic al Andreanului, unde se pot vedea în toate zilele dela 8—12 ore din zi, fără antre.

Administrațiunea Andreanului.

Despărțământul zoologic.

Laudatorii dela doi până la cinci metrii lungime, în patru dungă, și de grosimea prescrisă de consistoriul din Caransebeș, se dau, cu prețuri dela 5—10 fl., tuturor învățătorilor, cari, în activitatea lor didactică, între frați merită cel puțin 25.

A se întreba la:

Vasiliu Nicolescu.

comisar scolar în Lugos, strada bacșisului Nr. pereat.

* * *

Un cal, rasă nobilă, din herghelia cărașurilor dela Bungard, bucuros și dă carnea pentru seminariștii din Blaj, dacă pelea lui se asigură pentru proprietar.

Mahăla
din Sâncel.

* * *

Exemplare complete din „Viitoriul“, vestitul diar al ilustrissimilor din tufă, se mai află numai în traficile salamarilor din Budapesta și la carnofagii renumelui Câmpului Libertății:

Dr. Grama și Csato Lajos

în Blaj.

Noutăți senzaționale.

La Cluj s'a vedut în Aprilie o turmă de lupi, cari de frica că-i mănca oile, s'au risipit preste totă Transilvania și, pe unde se arată, apar îmbrăcați în pele de oia.

* * *

Sinodul archidieceșan din estan, reformând consistoriul, pare că s'a folosit de puterea electricității, pentru-că, cu atare vehemență, a dat pe foștii asessori din consistor afară, încât mulți din aceștia, de amețala cauzată, două septămâni nu și-au venit în fire.

* * *

În comuna Șoimușul român cresc concubinatala ca bureții și, afară de copii născuți de câțiva ani în cōce, nu află bitōngi.

Tōte acestea provin din ōrba ambițiune a nevestelor din Șoimușul român d'a se face preotese ca Vîrzavia, și din neobosita activitate a preotului Ioan Feheticiu pe terenul nemoralității publice.

* * *

Domnul Damaschin Cosma, un neimpăcat inimic al rachiului lipsit de spirt, și totodată învățator în Topoloveț venind dăunăți încărcat cu spirt, pe jos, din Timișoara către casă, d'odată se pomenește-n drum, că-i lipsesc ismenele. Hoții de nădragi, pe cari și-a fost uitat se-i lege după obiceiul din părțile acelea, l'au părăsit, și au dus și ismenele cu ei.

O întrebare neresolvată.

- Jupâne cârciumar, muscă cânele dumnitale?
- Dómne ferește, nu!
- Dar' atunci cum mîncă?

Post motivat.

— Domnule doctor, caii ce ai cumpărat dăunăđi, de 2 ڟile, nu mănâncă ovăs!

— Deloc se te duci după veterinar, sau cum ڟiceți voi, după doctorul de vite, ca se le caute bóla.

— Vorbă se fie! Caii nu's bolnavi, dar' cocișul duce ovăsul la cърciurma ovreiului de preste riú!

Ortodoxului. Corespondințele anonime, scrise fiind, de regulă, d'un nime, înainte d'a le ceti, le arunc, iarna-n foc, vara, pe gunoiu. Cum am aflat din corespondința D-tale, că tractezi despre Dr. Maier, nu știu, dar' te asigur, că și cându'mi vei spune cine ești, te voi ruga se nu'mi spui cine-i Dr. Maier. Îl cunosc frate! Ala, de harnic ce e, se înecă încă, ca țiganul, pe uscat!

Mai multor Domni: Nu pretindeți publicarea materialului trimis, în anumiți numeri ai Calicului. Nu pretindeți publicarea cu ori-ce preț. Nu mi scrieți tot despre popi, mai scrieți'mi și despre preotese. Calicul nu-i diar clerical; mai adresați-ve și la Telegraful Roman sau la Fôia Bisericescă. Totuși, ca neci un popă beat sau altcum breaz, se nu rămână ne țăsălat, și la toți se vă fac destul, voi introduce, pentru zile de mari sărbători, un pomelnic al scandalurilor duhovnicești.

Pentru toți și pentru tôte: Tôte și toți, cei-ce, la întrebările sau rugările lor, n'au primit răspuns separat, dar' au primit Calicul, fie siguri, că glasul lor s'au auzit în ceriurile Calicului. Doi numeri ai diarului ni s'au în-apoiet dela posta, din cauza, că nu cunoștem ultima postă a adresaților. Reclamați.